

укрѣпи на основанія отъ взаимнѣхъ любовь. Излѣганъ обаче отъ брата ѱ, потече да ѣхъ трѣси повѣнка ; между това тая спрота найде время да изврѣши това порочно дѣйствіе: тя испи отровѣ-тѣхъ и умрѣ слѣдъ малко. Ето какъ кѣсый умъ человѣческій ся излѣва много пѣти, зачтото иска да разумѣе пѣтища-та на непостижимый Божій промыслъ. Ето зачто сме длѣжни да ходимъ въ пѣти на истинѣхъ и правотѣхъ, безъ да испытваме за сетнинѣхъ-тѣхъ, зачтото непостижимый и скрытый отъ насъ конецъ отъ вещи-ты само всевидцу Богу е извѣстенъ.

Но ако и да има обстоятелства, въ които ни е позволено да скривае истинѣхъ-тѣхъ, никога обаче да ѣхъ не преправяе, а само да ѣхъ умлѣчвае: има обаче други случаи, въ които имае длѣжность да казвае истинѣхъ.

Това право, да искать отъ насъ истинѣхъ, имѣтъ родители-ти и учители-ти наши и начялства-та. Кога ти искать да ся научять отъ насъ нѣчто, трѣбба да имъ казвае истинѣхъ-тѣхъ чисто; зачтото пытать само да земать мѣрѣ да не ставать неправды и обиды. Слѣдователно кой не казва истинѣхъ на пѣгорни-ты си, той праведно трѣбба да ся наказва и ненавижда, каквото ся случва това всякога.

Ако бы были само разумни челѣвѣци на свѣтѣ, неизбѣжни-ти лоши послѣдствія отъ лѣжѣхъ-тѣхъ, за които ви говорихъ до сега, были бы доволны да ги отучять отъ неѣхъ за всякога. Но каквото ся находятъ челѣвѣци толкова безумни, чтото пѣхътъ и